

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/167/2022
Identifikačné číslo spisu: 8317210136
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:8317210136.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. V., narodeného XX. V. XXXX, S. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, Vranov nad Topľou, Kalinčiakova 10, proti žalovanému J. Z. Q., V. P. G. XXX, J.: XX XXX XXX, zastúpenému spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA Čerevková s.r.o., Humenné, Námestie slobody 13/25, IČO: 47 257 385, o vydanie veci, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21C/42/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2022 sp. zn. 19Co/8/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2022 sp. zn. 19Co/8/2021 zrušuje a vec vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 20. októbra 2020 č. k. 21C/42/2017-175 I. žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi krovinoz Stihl FS 130 do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; III. štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca preukázal, že do opravy žalovanému zveril krovinoz zn. STIHL FS 130, výrobné číslo 0574211, čo vyplývalo jednak z preberacieho protokolu o oprave, ktorý vystavil samotný žalovaný ako odborne spôsobilá osoba, a taktiež z dokladu o nákupe tohto výrobku. Konštatoval, že žalovaný ako odborne spôsobilá osoba bol povinný podľa Občianskeho zákonníka postupovať pri prevzatí veci zverenej mu na opravu s odbornou starostlivosťou, čo znamená, že pri preberaní veci mal bezodkladne vec prezrieť a prípadne upozorniť žalobcu, že mu nezveril do opravy stroj značky STIHL FS 130 ale iný, t. j. STIHL FS 87. V konaní bolo podľa súdu preukázané, že žalovaný nevrátil žalobcovi rovnaký krovinoz, preto mal žalobca ako vlastník veci právo na jeho vrátenie. Súd prvej inštancie dodal, že je potrebné poskytnúť ochranu vlastníkovi veci a spotrebiteľovi, ktorý dal vec do opravy podnikateľovi, ktorý mal postupovať s odbornou starostlivosťou a zistiť, že nesedí typ krovinoze. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného v poradí druhým rozsudkom z 31. marca 2022 sp. zn. 19Co/8/2021 rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo jednoznačne preukázané, že žalobca je vlastníkom veci, a to krovínorezu Stihl FS 130, ktorého sa domáhal vydať od žalovaného. Konštatoval, že veľmi významné pochybnosti o uvedenom vyplývajú z obsahu spisu, a to najmä zo záručného listu k predmetnému krovínorezu a výpovede žalovaného ako aj svedka p. V.. Odvolací súd mal za to, že žalobca, aby bol v konaní úspešný, bol povinný uniesť dôkazné bremeno o vlastníctve tej veci, ktorej vydania sa domáhal, a ktorú mu mal žalovaný zadržiavať. Pritom žalovaný v rámci kontradiktórneho konania dostatočne účinne spochybnil vlastníctvo žalobcu k veci opísanej v žalobnom návrhu. Z vykonaného dokazovania bolo možné podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť, že žalobca bol uvedený do omylu už pri kúpe krovínorezu zn. STIHL, keď mu podľa všetkého nebol predaný krovínorez FS 130, ale pravdepodobne FS 87. Uzavrel, že napriek tomu v predmetnom konaní nemôže žiadať iný krovínorez od žalovaného, iba ten, ktorý mu odovzdal na opravu a na veci nemôže zmeniť nič ani to, že žalobca je vo vzťahu k žalovanému spotrebiteľom. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ namietal nesprávny procesný postup a porušenie princípu rovnosti zbraní pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, extrémny rozpor skutkových zistení súdom s vykonanými dôkazmi a arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Rovnako poukázal na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor a odvolací súd nepoužil osobitnú právnu úpravu v záujme poskytnutia ochrany slabšej strane sporu. Podľa názoru dovolateľa mal odvolací súd zopakovať dokazovanie a minimálne svedka Matejku ešte raz na pojednávaní podrobne vypočuť. V opačnom prípade je zrejماً svojvôľa odvolacieho súdu v procese hodnotenia dôkazov.

3.2. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť

vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolateľ vyvodzujúci prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietal nedostatky v zaobstaraní si skutkových podkladov a zistení skutkového stavu veci, nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, či neposkytnutie ochrany žalobcovi ako slabšej strane sporu.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená v čl. 15 Základných princípov CSP a v § 191 CSP vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 ústavy) a znamená, že záver, ktorý sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu však neznamená ľubovôľu, lebo hodnotiacia úvaha musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a vykazovať funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Výsledky hodnotenia dôkazov sú súčasťou odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom súd stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a pod.

13.1. V tomto kontexte podstatou dovolacieho prieskumu nie je prehodnocovanie skutkového stavu

dovolacím súdom, ale kontrola postupu súdov oboch nižších inštancií pri procese jeho zisťovania a vyhodnocovania. Otázka, či súd pri zisťovaní a vyhodnocovaní skutkového stavu rešpektoval ústavnoprocenčné zásady, je otázkou procesnoprávnou, ktorá ako taká môže byť prezentovaná dovolaciemu súdu v podanom dovolaní ako prípustný a dovolený dovolací dôvod podľa Civilného sporového poriadku. Zároveň je potrebné dodať, že nesprávne zistenie skutkového stavu veci má totiž, ak súd aplikuje dôkladne hmotné právo, vždy vplyv na nesprávne právne posúdenie skutku, a preto takéto rozhodnutie súdu súčasne spočíva aj v nesprávnom právnom posúdení veci (porov. I. ÚS 6/2018, 4 Cdo 88/2019).

14. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP). Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP). Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

15. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že ak odvolací súd v rámci preskúmania rozhodnutia súdu prvej inštancie dôjde k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie zopakuje. Uvedená povinnosť odvolacieho súdu vyplýva z princípu priamosti, ktorý v tomto prípade znamená, že odvolací súd nemôže dôkazy vykonané súdom prvej inštancie sám len prehodnotiť. O nové hodnotenie dôkazov ide tam, kde má odvolací súd iný názor na spoľahlivosť dôkazného prostriedku. Zároveň, ak chce odvolací súd vstúpiť do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, obligatórne musí byť nariadené odvolacie pojednávanie (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1279, 1287).

16. Odvolací súd je ako riadny opravný súd súčasne aj skutkovým súdom. Úvahy odvolacieho súdu o správnosti skutkových záverov súdu prvej inštancie sú však značne obmedzené, pretože v zásade je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. V prípade pochybností o jeho správnosti má možnosť dospieť k iným skutkovým záverom, ak tieto vyplývajú z poznatkov, ktoré odvolací súd získal tak, že opakovane vykonané súdom prvej inštancie alebo vykonal nové dôkazy. Podmienenie zmeny skutkových záverov ustálených súdom prvej inštancie opakovaním alebo vykonaním nových dôkazov vyplýva z požiadavky rešpektovať zásadu priamosti a ústnosti civilného konania, ktorá má pre odvolacie konanie rovnaký význam a následky, ako pre súd prvej inštancie. Zásada priamosti je dôležitá nielen pre zisťovanie skutkového základu rozhodnutia, ale aj pre odchýlenie sa od skutkových zistení súdu prvej inštancie. Pri opakovaní a doplnení dokazovania je uvedená zásada oproti konaniu pred súdom prvej inštancie ešte sprísnená, pričom pre opakovanie dôkazov platia tie isté procesné postupy, ako pri vykonávaní pôvodného dôkazu (rozhodnutie najvyššieho súdu z 26. septembra 2018 sp. zn. 4Cdo/98/2017).

17. Ak by sa odvolací súd odchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez toho, aby rešpektoval povinnosť opakovania alebo doplnenia dokazovania, zasiahol by do ústavne zaručeného práva strany sporu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, do obsahu ktorého patrí aj to, že odvolací súd sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom len po doplnení alebo opakovaní dokazovania, ktorého výsledky opravnému súdu umožnia vlastné, prípadne aj odlišné hodnotenie dôkazov (por. napríklad rozhodnutia ústavného súdu II. ÚS 387/2010, II. ÚS 506/2013).

18. V posudzovanej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Súdom mal za to, že žalobca preukázal, že do opravy žalovanému zveril krovínorez zn. STIHL FS 130, výrobné číslo 0574211, pričom vychádzal najmä z preberacieho protokolu o oprave, ktorý vystavil samotný žalovaný ako odborne spôsobilá osoba a taktiež z dokladu o nákupe tohto výrobku. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný preukázal, že krovínorez, ktorý dal importérovi spoločnosti Stihl do Košíc Sténia, a. s., podľa výrobného čísla bol typom FS87 a nie FS130, avšak nepreukázal, aby práve tento konkrétny

krovinorez, ktorý dal na obhliadku do Košíc importérovi Sténia, a. s., bol tým krovinorezom, ktorý žalobca mu dal do opravy. Súd uzavrel, že v konaní bolo preukázané, že žalobca zveril do opravy krovinorez STIHL FS 130 s tým, že mu žalovaný nevrátil rovnaký krovinorez, preto má žalobca ako vlastník veci právo na jeho vrátenie.

18.1. Odvolací súd následne na odvolanie žalovaného vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť a žalobu zamietnuť. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že žalobca je vlastníkom veci, a to krovinorezu Stihl FS 130, ktorého sa domáhal vydať od žalovaného. Poukázal pritom na znenie záručného listu, z ktorého síce vyplýva, že žalobca mal zakúpiť krovinorez Stihl FS 130, avšak z výpovede svedka p. V. vyplynulo, že krovinorezy Stihl FS 130 majú na označenie deväťmiestne výrobné čísla, pričom v záručnom liste je uvedené výrobné číslo sedemmiestne. Navyše na základe preskúmania mikroskopickým zariadením bolo zistené, že prvá číslica nebola 0, ale 8. V takom prípade ide podľa vyjadrenia výrobcu o výrobné číslo, ktoré sa používa na označenie krovinorezu Stihl FS 87. Odvolací súd dodal, že žalobca bol v danom prípade povinný uniesť dôkazné bremeno o vlastníctve tej veci, ktorej vydania sa domáhal, a ktorú mu mal žalovaný zadržiavať. Zároveň konštatoval, že žalovaný v rámci kontradiktórneho konania dostatočne účinne spochybnil vlastníctvo žalobcu k veci opísanej v žalobnom návrhu. Odvolací súd navyše z vykonaného dokazovania vyvodil, že žalobca bol uvedený do omylu už pri kúpe krovinorezu zn. STIHL, keď mu podľa všetkého nebol predaný krovinorez FS 130, ale pravdepodobne FS 87. Uzavrel, že v predmetnom konaní žalobca nemôže žiadať iný krovinorez od žalovaného, iba ten, ktorý mu odovzdal na opravu.

19. Na základe uvedeného je dovolací súd toho názoru, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil odlišné skutkové zistenia (v otázke unesenia dôkazného bremena žalobcom, že došlo k odovzdaniu do opravy práve žiadaného krovinorezu Stihl FS 130; resp. že žalobca bol uvedený do omylu už pri kúpe krovinorezu zn. Stihl) a na ich základe aj odlišné právne závery (poskytnutie ochrany vlastníctvu žalobcu vo vzťahu k veci, ktorej sa domáhal vydať) ako súd prvej inštancie bez toho, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). Odvolací súd tak pred vydaním konečného rozhodnutia postupoval v rozpore s § 383, § 384 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP a tiež s ustálenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu (pozri napr. sp. zn. 5Cdo/131/2009, 7Cdo/110/2018) a ústavného súdu (sp. zn. II. ÚS 400/2009, II. ÚS 506/2013). Ak sa chcel odvolací súd odchýliť od súdom prvej inštancie prijatého skutkového záveru o unesení dôkazného bremena žalobcom na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal nariadiť pojednávanie v zmysle § 385 ods. 1 CSP a dokazovanie v zmysle § 384 ods. 1 CSP sám v potrebnom rozsahu zopakovať a zadovážiť si tak rovnocenný poklad pre odlišné hodnotenie dôkazov podľa § 191 CSP. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti civilného procesu. Odvolací súd podľa týchto ustanovení a zásad v danej veci nepostupoval, keď vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí vychádzal z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie, na základe ktorých ale dospel k iným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil iný právny záver bez toho, aby na ním nariadenom pojednávaní doplnil alebo zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie.

20. V súvislosti s takto dosiahnutými skutkovými závermi sú potom aj na ne nadväzujúce právne závery odvolacieho súdu zatiaľ predčasné. Vzhľadom na vyššie uvedený výklad (body 14. až 17.) a procesnoprávne požiadavky z neho plynúce došlo podľa názoru najvyššieho súdu v postupe odvolacieho súdu k ústavnoprocenému deficitu v dôkaznom konaní, a to z hľadiska zásad vyjadrených v pojme „spravodlivý proces“ podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čím bol naplnený žalobkyňou namietaný dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

21. Vzhľadom na zistenie, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Vzhľadom na výskyt vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, dovolací súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

22. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.